

af Sømandsstanden, som ikke agter at blive Jørere af Dampskibe, skal man fortaane for Massinlæren som et tvungent Sag. — At der er en frivillig Eksamen, hvortil der fordres en Del mere end til den tvungne, finder jeg fuldstændig i sin Orden. Det bliver da Enhvers Sag, som har Tid og Evner dertil, om han vil tage denne Eksamen.

§ 4 er der foreslaaet, at den Tid, Sømanden skal have faret til Søs, før han kan indstille sig til Styrmandsseksamen, skal være 5 Aar. Tiden er, som det ærede Medlem, der før talte, bemærkede, nu kun 15 Maaneder, og det er da et temmelig stort Tillæg, naar den nu er sat til 5 Aar. Jeg er enig i, at Sømanden ikke bør kunne fungere som Styrmand, før han er en Snøs Aar gammel; men jeg tvivler om, hvorvidt det er rigtigt, at der henlægges en Tid af 5 Aar mellem Skoleundervisningen og Tiden, da de vedkommende skulle tage Eksamen; thi der er jo ikke Tvivl om, at jo længere Tid de vedkommende have været borte fra Skolen, jo besværligere bliver det for dem at tilegne sig de teoretiske Kundskaber. Dersom man satte Tiden til 3 Aar og bestemte, at den unge Styrmand ikke, fordi han havde faaet Styrmandsseksamen, straks kunde fare til Søs som Styrmand, men at han, efter at have faaet Styrmandsseksamen, skulde fare et Par Aar som Matros, tror jeg, at den vedkommende vilde faa mere praktisk Nytte af sine teoretiske Kundskaber, end hvis han straks skulde fungere som Styrmand. I de 2 Aar, i hvilke han, efter at have underkastet sig Styrmandsseksamen, farede som Matros, vilde han have Lejlighed til, om-bord i de Skibe, hvormed han farer, at bruge sine teoretiske Kundskaber. Ved Opnaaelsen af 21 Aars Alderen vilde han ad denne Vej være mere moden til at fare som Styrmand, end han vilde, naar han først skulde have faret uden Eksamen i 5 Aar og saa straks, efter at have faaet Eksamen, fungere som Styrmand.

§ 5 er der foreslaaet noget nyt, nemlig en Sætteskipperprøve. Det kan gerne være, at det ikke er for meget at for-dre en saadan Prøve, og det er jo heller ikke grumme meget, der forlanges til denne Prøve. Jeg tror, at de fleste Sætteskippere, de fleste Folk, der fare i den Fart, med Hensyn til hvilken Sætteskipperprøven er tilstrækkelig, ere praktiske Folk, som ere inde i de Ting, som fordres til Prøven. De kende Loggen og Løddet, Søfort, osv., men det turde jo dog være tvivlsomt, om det i Virkeligheden vil være saa let for saadanne Folk teoretisk at forklare det ved en Eksamen.

Det fortjener derfor vistnok at tages under nærmere Overvejelse, om man skal stille denne nye Fordring. Sagen er jo nemlig den, at i denne indskrænkede Fart er det hidtil gaaet særdeles godt, uden at man har stillet denne Fordring. Man har ikke Erfaring for, at Manglen af en saadan Prøve har fremkaldt Tab eller Ulykker, tværtimod Erfaringen viser, at det er gaaet særdeles godt uden denne Prøve. Jeg vil ikke bestemt forraade, at der skal aflægges en saadan Prøve, thi søer er den ikke; men jeg vil tilraade at tage under Overvejelse i et eventuelt Udvalg, om det er nødvendigt at denne Prøve aflægges.

Der er i Slutningen af denne Paragraf forlangt, at den, der skal aflægge Sætteskipperprøven, skal efter sit fyldte 14de Aar have faret til Søs i mindst 1 Aar. Det synes rigtignok, at naar man overhovedet tillægger denne Prøve nogen praktisk Betydning, saa maatte man dog helst forlange lidt mere Sejlads, ellers kan Prøven jo aflægges af 15 Aars Drengene. Jeg synes, at naar man overhovedet vil have Prøven og tillægger den Betydning, saa maatte man helst kræve Sejlads i f. Eks. 3 Aar eller dog i noget længere Tid, saa at den Paa-gældende virkelig har lært noget praktisk Sømandsskab. At Styrmandsseksamen og Sætteskipperprøve skal afholdes for en staaende Kommission, bestaaende af Navigationsdirektøren som Formand og to Medlemmer, anser jeg for at være meget heldigt. Det er klart, at, naar Mænd gennem en lang Arrække befatte sig med denne Sag, som de naturligtvis ere fuldstændig inde i, lære de Eleverne fra de forskellige Skoler at kende og saa gennem Erfaringen en mere levende Fornemmelse af, om de virkelig kunne noget. Jeg tror altsaa, at en saadan Kommission, sammensat saaledes, som Forslaget foreslaar, er meget heldig. Det er i § 7 forlangt, at for at der kan finde Eksamination Sted ved en Skole, skal der være indstillet mindst 8 Elever. Jeg er noget i Tvivl, om det er rigtigt at sætte Antallet saa højt. Det har i tidligere Tider været 4, og dersom man forudsætter, at Eleventallet i Skolerne tager af, som der kan være Fare for, vil det have Vanskelighed tre Gange om Aaret at faa 8 Elever færdige til Eksamen, og er der f. Eks. kun 6 eller 7, skulle de, der ere modne til Eksamen og færdige, enten tvinges til et længere Ophold eller til at rejse til en anden Skole, hvad der vil forvolde dem Besøftning. Da Eksamenkommissionen vel ikke har synderlig andet at bestille end netop at eksaminere, ser jeg ikke nogen Betænkkelighed ved at nedsætte Antallet noget, for at Eksamenkom-